

هزینه‌های خانواده اوتیسم ۱۳ تا ۱۵ میلیون تومان است و خانواده‌هایی که فرزندان مبتلا به اوتیسم دارند زندگی عادی ندارند؛ شاهد افزایش افکار خودکشی هستیم.

سعیده صالح غفاری، مدیرعامل انجمن اوتیسم؛

سعیده صالح غفاری، مدیرعامل انجمن اوتیسم گفت:

متأسفانه ما اطلاعات زیادی از وضعیت و شرایط فرزندان و جامعه اوتیسم ایران نداریم.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایسنا، وی افزود:

در حال حاضر آمار مبتلایان به اوتیسم به لحاظ بروز و شیوع یک نفر در ۱۰۰ نفر از موالید است.

مدیرعامل انجمن اوتیسم ادامه داد:

طی سه سال گذشته شاهد ورود سیستم‌های بیمه‌ای حمایتی به‌ویژه بیمه سلامت ایران برای پوشش‌دهی خدمات توانبخشی بودیم. همچنین در پی مطالبه‌گری از مجلس صندوقی با عنوان صندوق بیماران خاص و صعب‌العلاج برای تمام بیمارانی که در این رده از بیماری‌ها قرار دارند تشکیل شد و مبلغی نیز به بیمه سلامت اختصاص دادند که از محل آن مبلغ خدمات توانبخشی پوشش داده شود.

وی درباره وضعیت هزینه‌های درمانی اوتیسم افزود:

برای روشن بودن وضعیت آن‌ها باید بدانیم که با افزایش تورم و کوچک شدن سبد معیشت خانواده‌ها متأسفانه شاهد وضعیت سختی در میان خانواده‌های اوتیسم هستیم. در حال حاضر هزینه‌های توانبخشی همچون گفتار درمانی، کاردرمانی، رفتار درمانی یا ABA و یا روش‌های درمانی مکمل که درمان اصلی برای هر کودک تازه تشخیص گرفته حداقل تا سن اصلی ۷ تا ۸ سالگی هستند به میزان ماهانه ۱۰ میلیون تومان افزایش یافته است. این شرایط بدون شرایط ویژه‌ای است که هر کودک اوتیسمی به خانواده تحمیل می‌کند. کودک اوتیسم، کودکی که کلیشه دارد، مشکلات متابولیک دارد، دچار مشکلاتی همچون تشنج، متابولیک تغذیه‌ای، مشکلات گوارشی و یا دندانی است، هزینه‌های درمان چندبرابری نسبت به یک فرد عادی دارد. کودک یا فردی که درگیر کلیشه‌های خودزنی یا مشکلات غذایی، حمام رفتن‌های زیاد و یا دگرزنی‌هایی که موجب آسیب‌هایی می‌شود و نیازمند مراقبت جدی خانواده است تا شرایط ایمنی را برای فرزند خود فراهم آورد همگی مواردی هستند که افزایش هزینه‌های زیادی را برای خانواده فرزندان اوتیسم به همراه دارد. بر اساس مطالعاتی که انجمن اوتیسم طی سال گذشته انجام داده هزینه‌های خانواده اوتیسم حداقل بین ۱۳ تا ۱۵ میلیون تومان است. انجمن اوتیسم تاکنون تلاش کرده است که حداقل هزینه‌ها در قالب بسته‌های خدمتی اوتیسم به کودکان زیر ۱۲ سال به واسطه بیمه‌ها پوشش‌دهی شود و این موضوع در شورای عالی بیمه تصویب شد. در حال حاضر از مراکزی که مجوز کار با کودکان اوتیسم را دارند، این مطالبه را داریم که با مراکز بیمه‌ای قرارداد ببندند. مطالبه دیگر نیز افزایش سرعت در روند اجرایی شدن و برقراری ارتباط میان بیمه سلامت و بیمه تامین اجتماعی است چراکه اکثر خانواده‌های ایرانی، بیمه تامین اجتماعی دارند و بیمه تامین اجتماعی هنوز نتوانسته ارتباط سامانه

به روز شده خدمات توانبخشی را با بیمه سلامت برقرار کند تا پوشش‌دهی این خدمات از طریق صندوق انجام شود و این کار فعلا به صورت مکانیکی و دستی انجام می‌شود. بنابراین یکی از اصلی‌ترین راهبردهایی که در برنامه‌های سال جاری است، سرعت دهی به اجرای ایجاد رابطه میان بیمه تامین اجتماعی و بیمه سلامت است.

مدیرعامل انجمن اوتیسم با بیان اینکه جامعه اوتیسم به حضور و تربیت مراقبین برای نگهداری این فرزندان در خانه حتی برای چند ساعت نیاز دارند گفت:

خانواده‌هایی که فرزندان مبتلا به اوتیسم دارند به‌ویژه پدرها و مادرها زندگی عادی ندارند و به دلیل سبک زندگی، میزان استرس، افسردگی و آسیب‌های روحی و روانی و... ما شاهد افزایش افکار خودکشی در این خانواده‌ها هستیم. از نظر جسمی نگهداری یک فرد مبتلا به اوتیسم به انرژی بسیار زیادی نیاز دارد. هرچقدر ما بتوانیم این خانواده را بیشتر حمایت کنیم و زمان‌هایی را به بخش خصوصی خانواده اختصاص دهیم و کودک را از خانواده برای دو روز جدا کنیم یا مراقب در منزل داشته باشیم، خانواده‌ها وضعیت بهتری خواهند داشت.

وی با تاکید بر اینکه ورود کودکان اوتیسم در طیف خفیف به سیستم آموزشی مشکلات خاص خود را به همراه دارد اظهار کرد:

اما متأسفانه امکان جذب کودکان اوتیسم طیف شدید در سیستم آموزشی وجود ندارد و کودکان طیف متوسط نیز با توجه به شرایطی که در سنجش مدارس ما وجود دارد دچار آسیب‌هایی می‌شوند که امکان ورود به این مدارس را پیدا نمی‌کنند. بهترین شرایط، قرار گرفتن این کودکان در کنار کودکان دیگر در مدارس، در جامعه، سیستم‌های ورزشی، تفریحی، فرهنگی و... است، اما با توجه به اینکه هنوز شناخت جامعه ایران نسبت به نیازهایی که کودکان اوتیسم دارند، اندازه خود را پیدا نکرده است؛ بنابراین هرچند در حال حاضر مدارس ویژه کودکان اوتیسم یا کودکانی که شرایط ویژه‌ای دارند، ایجاد شده است؛ اما آیا سیستم آموزشی ما عملکرد خوبی دارد؟ آیا طرح درس‌های مناسب برای کودکان اوتیسم وجود دارد؟ آیا یک کودک اوتیسم حداقل مهارت‌های خودیاری را در مدارس پیدا می‌کند؟ آیا این کودکان در شرایط فیزیکی امن یا در شرایط حضور معلم برای تعداد مناسب دانش‌آموز به سر می‌برند؟ آیا نیاز به ارتقای سطح آموزش در مدارس اوتیسم وجود دارد؟ آیا تعداد مدارس اوتیسم برای تعداد بالای مبتلایان کفایت می‌کند؟ آیا در مراحل سنجش کودکان مبتلا به اوتیسم خانواده‌ها مراحل صحیحی را طی می‌کنند؟ این‌ها مواردی است که باید به درستی و جدی مورد توجه قرار گیرند. درباره سیاست‌گذاری‌ها تدابیر جدی اندیشیده شود. سال‌ها است که انجمن اوتیسم درخواست‌های خود را از سازمان‌های آموزشی و آموزش و پرورش استثنایی و وزارت آموزش و پرورش داشته است که قطعاً شاهد افزایش مدارس اوتیسم در مراکز استان‌ها بوده‌ایم اما در سیستم‌های آموزشی به شدت نیازمند طرح درس‌های مناسب هستیم. برای دختران اوتیسم نیز باید برنامه‌ریزی‌های جداگانه داشته باشیم.

برچسب‌ها: [سلامت](#) [1]

[دولت](#) [2]

[تورم](#) [3]

[گرانی](#) [4]